

ประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล จังหวัดสุพรรณบุรี
เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ
การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์
(ฉบับที่ ๕)

.....

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๓ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ
บริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ มติคณะกรรมการกลางพนักงานส่วนตำบล ในการประชุมครั้งที่
๙/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๕๖ และมติคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดสุพรรณบุรี ในการ
ประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๕๗ เห็นชอบให้ปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติม ประกาศคณะกรรมการ
พนักงานส่วนตำบลจังหวัดสุพรรณบุรี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้
ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๕ ดังนี้

ข้อ ๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของข้อ ๒๗ ของประกาศคณะกรรมการพนักงาน
ส่วนตำบล จังหวัดสุพรรณบุรีเรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจาก
ราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๕

“การดำเนินการทางวินัยตามวรรคหนึ่ง นายกองค้การบริหารส่วนตำบล ต้องสั่งแต่งตั้ง
คณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวน ตามข้อ ๒๓ วรรคสอง ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ผู้นั้นพ้นจาก
ราชการ”

ข้อ ๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นหมวด ๒/๑ การกั้นไว้เป็นพยานและการให้ความคุ้มครอง
พยานข้อ ๒๙/๑ ข้อ๒๙/๒ข้อ๒๙/๓ ข้อ๒๙/๔ข้อ๒๙/๕ข้อ๒๙/๖ข้อ๒๙/๗ข้อ๒๙/๘ข้อ๒๙/๙ข้อ๒๙/๑๐ข้อ
๒๙/๑๑ ข้อ๒๙/๑๒ข้อ๒๙/๑๓ข้อ๒๙/๑๔ข้อ๒๙/๑๕ ของประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล จังหวัด
สุพรรณบุรีเรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการการ
อุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๕

“หมวด๒/๑

การกั้นไว้เป็นพยานและการให้ความคุ้มครองพยาน

ข้อ ๒๙/๑ หลักเกณฑ์และวิธีการการกั้นไว้เป็นพยานและการให้ความคุ้มครองพยานให้
เป็นไปตามที่กำหนดในหมวดนี้

ข้อ ๒๙/๒ ในหมวดนี้

“พยาน” หมายความว่า พนักงานส่วนตำบลผู้ให้ข้อมูลหรือให้ถ้อยคำ

“ตัวการสำคัญ” หมายความว่า พนักงานส่วนตำบลผู้เป็นต้นเหตุแห่งการกระทำผิด

“การกั้นไว้เป็นพยาน” หมายความว่า พนักงานส่วนตำบลที่ไม่ใช่ตัวการสำคัญแห่งการกระทำ
ผิดในเรื่องนั้น และนายกองค้การบริหารส่วนตำบลมีคำสั่งเป็นหนังสือให้กั้นไว้เป็นพยาน

“คณะกรรมการสอบสวน” หมายความว่า คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๒๙/๓ พนักงานส่วนตำบลผู้ได้อยู่ในข่ายที่จะถูกกล่าวหาหรือถูกกล่าวหาว่ามีส่วนร่วมใน
การกระทำผิดวินัยกับข้าราชการอื่น ถ้าผู้นั้นได้ให้ข้อมูลต่อผู้บังคับบัญชาหรือให้ถ้อยคำเกี่ยวกับการกระทำผิด
วินัยที่ได้กระทำมาต่อบุคคลหรือคณะบุคคลผู้มีหน้าที่สืบสวนสอบสวนหรือตรวจสอบตามกฎหมายหรือระเบียบ
ของทางราชการและข้อมูลหรือถ้อยคำนั้นเป็นเหตุให้มีการดำเนินการทางวินัยแก่ตัวการสำคัญอาจได้รับการ

กันไว้ เป็นพยานและการให้ความคุ้มครองพยานตามหมวดนี้ ไม่ว่าจะมีความประสงค์แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ในเรื่องดังกล่าวแล้วหรือไม่ก็ตาม

ข้อ ๒๙/๔ พนักงานส่วนตำบลผู้ใดอยู่ในข่ายที่จะถูกกล่าวหาหรือถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย ถ้าผู้นั้นไม่ใช่ตัวการสำคัญ และเป็นกรณีที่ไม่อาจแสวงหาข้อมูลหรือพยานหลักฐานอื่นใดเพื่อดำเนินการทางวินัยแก่ตัวการสำคัญในเรื่องนั้นได้ นอกจากข้อมูลหรือพยานหลักฐานจากพนักงานส่วนตำบลผู้นั้น นายกองค้การบริหารส่วนตำบล อาจกันผู้นั้นไว้เป็นพยานได้

การกันพนักงานส่วนตำบลไว้เป็นพยานกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยหลายคนให้พิจารณา โดยเรียงลำดับความสำคัญ ดังนี้

(๑) กันผู้ไม่ใช่ตัวการสำคัญไว้เป็นพยาน

(๒) กันผู้มิกรณีอันมีมูลที่ควรถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยซึ่งมีความผิดวินัยที่มีความร้ายแรงน้อยกว่าไว้เป็นพยาน

(๓) ในกรณีเป็นความผิดวินัยที่มีความร้ายแรงเท่าเทียมกัน ให้กันผู้ที่มีตำแหน่งระดับต่ำกว่าไว้เป็นพยาน

ในกรณีผู้ถูกกล่าวหารายใดมีตำแหน่งระดับสูงกว่า แต่กระทำผิดวินัยที่มีความร้ายแรงน้อยกว่า ให้เป็นดุลพินิจของนายกองค้การบริหารส่วนตำบลที่จะกันผู้ใดไว้เป็นพยาน

ข้อ ๒๙/๕ การพิจารณาพนักงานส่วนตำบลไว้เป็นพยาน ต้องมิได้เกิดจากการล่อลวง ชูเชิญ ให้สัญญา หรือกระทำการอื่นใดโดยมิชอบแก่ผู้ถูกกันไว้เป็นพยาน เพื่อชักจูงให้ข้อมูล หรือให้ถ้อยคำในเรื่องที่กล่าวหา

ข้อ ๒๙/๖ ในระหว่างการสอบสวน หากคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่ามิเหตุอันสมควรที่จะกันผู้ถูกกล่าวหาผู้ใดไว้เป็นพยาน ให้ประธานกรรมการสอบสวนรายงานไปยังนายกองค้การบริหารส่วนตำบล เพื่อ สั่งกันผู้นั้นไว้เป็นพยานโดยเร็ว ในการนี้คณะกรรมการสอบสวนต้องมีมติโดยระบุเหตุผลแห่งการพิจารณาไว้ด้วยว่าสมควรกันผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้นไว้เป็นพยานเพราะเหตุใด กรณีเช่นนี้ให้ถือว่าการดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ถูกกันไว้เป็นพยานเป็นอันยุติ เว้นแต่ผู้ถูกกันไว้เป็นพยานมีพฤติการณ์ตาม ข้อ ๒๙/๗ ก็ให้ดำเนินการทางวินัยผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้นต่อไป

ข้อ ๒๙/๗ หากผู้ถูกกันไว้เป็นพยานตามข้อ ๒๙/๔ ไม่มาให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบสวนหรือมาแต่ไม่ให้ถ้อยคำ หรือให้ถ้อยคำแต่ไม่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินการหรือให้ถ้อยคำอันเป็นเท็จหรือกลับคำให้การ ให้คณะกรรมการสอบสวนรายงานนายกองค้การบริหารส่วนตำบลสั่งให้การกันผู้นั้นไว้เป็นพยานสิ้นสุดลง

ข้อ ๒๙/๘ ให้คณะกรรมการสอบสวนแจ้งการกันหรือสิ้นสุดการกันไว้เป็นพยานให้ผู้นั้นทราบด้วย

ข้อ ๒๙/๙ การให้ข้อมูลหรือการให้ถ้อยคำตามข้อ ๒๙/๓ไม่ถือว่าเป็นการเปิดเผยความลับของทางราชการ และไม่เป็นการกระทำการข่มขู่บังคับบัญชาเหนือตน

ข้อ ๒๙/๑๐ ผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นและนายกองค้การบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่ให้ความคุ้มครองพยาน ดังต่อไปนี้

(๑) ไม่เปิดเผยชื่อ หรือข้อมูลใดๆ ที่จะทำให้ทราบว่าเป็นผู้ให้ข้อมูลหรือให้ถ้อยคำ

(๒) ไม่ใช่อำนาจไม่ว่าในทางใดหรือการกระทำการอื่นใดอันเป็นการกลั่นแกล้งหรือไม่เป็นธรรมซึ่งอาจมีผลทำให้กระทบสิทธิหรือหน้าที่ของพยานในทางเสียหาย

(๓) ให้ความคุ้มครองมิให้พยานถูกกลั่นแกล้งหรือถูกข่มขู่เพราะเหตุในการให้ข้อมูลหรือให้ถ้อยคำ

ในกรณีพยานผู้ใดร้องขอเป็นหนังสือเกี่ยวกับการคุ้มครองพยาน ผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นจะพิจารณาดำเนินการอื่นใดที่เห็นว่าจำเป็นเพื่อให้ผู้นั้นได้รับความคุ้มครองแล้วจึงปฏิบัติตามขั้นตอนหรือกระบวนการตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ในภายหลังก็ได้

ข้อ ๒๙/๑๑ พยานผู้ใดเห็นว่าผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นยังไม่ได้ให้ความคุ้มครองตามข้อ ๒๙/๑๐ หรือการให้ความคุ้มครองดังกล่าวยังไม่เพียงพอ พยานอาจยื่นคำร้องเป็นหนังสือต่อนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

ในกรณีนายกองค์การบริหารส่วนตำบลยังไม่ได้ให้ความคุ้มครอง หรือการให้ความคุ้มครองดังกล่าว ยังไม่เพียงพอ พยานอาจยื่นคำร้องเป็นหนังสือต่อคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลก็ได้

ข้อ ๒๙/๑๒ เมื่อนายกองค์การบริหารส่วนตำบลหรือคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลแล้วแต่กรณี ได้รับคำร้องตามข้อ ๒๙/๑๑ หากมีมูลน่าเชื่อว่าเป็นไปตามที่พยานกล่าวอ้าง ต้องดำเนินการให้ความคุ้มครองพยานทันที

ข้อ ๒๙/๑๓ ภายใต้ข้อบังคับ ข้อ ๒๙/๑๑ วรรคหนึ่ง ในกรณีนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นคู่กรณีกับผู้ถูกสอบสวนตามข้อ ๓๓ วรรคห้า ให้คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลเป็นผู้ดำเนินการเกี่ยวกับการโอนหรือย้าย หรือดำเนินการอื่นใดตามอำนาจหน้าที่ที่เห็นสมควรทันที

ข้อ ๒๙/๑๔ ในกรณีนายกองค์การบริหารส่วนตำบลไม่ดำเนินการตามข้อ ๒๙/๑๑ วรรคหนึ่ง หรือข้อ ๒๙/๑๓ ให้คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลมีมติแจ้งผู้ว่าราชการจังหวัดดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป

ข้อ ๒๙/๑๕ การให้ความคุ้มครองพยานตามหมวดนี้ให้พิจารณาดำเนินการในโอกาสแรกที่สามารถกระทำได้ และให้เริ่มตั้งแต่การให้ข้อมูลหรือให้ถ้อยคำจนกว่าจะสงบยุติเรื่อง หรือการดำเนินการทางวินัยแก่ตัวการสำคัญแห่งการกระทำผิดเสร็จสิ้น ”

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่ง ของข้อ ๕๓ ของประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล จังหวัดสุพรรณบุรีเรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการการอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๔๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ ในกรณีที่จะต้องสอบสวนหรือรวบรวมพยานหลักฐานซึ่งอยู่ต่างท้องที่หรือส่วนราชการนอกการบังคับบัญชาของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ประธานกรรมการสอบสวนจะรายงานต่อนายกองค์การบริหารส่วนตำบลผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อขอให้ผู้บริหารท้องถิ่นหรือหัวหน้าส่วนราชการหรือหัวหน้าหน่วยงานในท้องที่นั้นสอบสวนหรือรวบรวมพยานหลักฐานแทนก็ได้ โดยกำหนดประเด็นหรือข้อสำคัญที่จะต้องสอบสวนไปให้ ในกรณีเช่นนี้ให้นายกองค์การบริหารส่วนตำบลผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนขอให้ผู้บริหารท้องถิ่นหรือหัวหน้าส่วนราชการหรือหัวหน้าหน่วยงานนั้นเลือกพนักงานส่วนท้องถิ่นหรือข้าราชการฝ่ายพลเรือนที่อยู่ในบังคับบัญชาตามที่เห็นสมควรอย่างน้อยสามคนเป็นคณะทำการสอบสวน”

ข้อ ๔ คณะทำการสอบสวนตามข้อ ๕๓ วรรคหนึ่ง ที่ได้รับเลือกก่อนประกาศนี้มีผลบังคับ
ให้มีอำนาจหน้าที่ดำเนินการสอบสวนต่อไปจนกว่าจะแล้วเสร็จ

ข้อ ๕ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

ว่าที่ ร.ต.

(สุพรีพัฒน์ จอพงาณิช)

ผู้ว่าราชการจังหวัดสุพรรณบุรี

ประธานกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดสุพรรณบุรี